

Nr 254.

Av herr **Olsson, Oscar**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslag till folkskoleseminarierna.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 121 ansluter sig departementschefen till skolöverstyrelsens beräkning, att den normala lärarproduktionen vid våra folkskoleseminarier bör utgöra 575 lärare, från 23 avgångsklasser om 25 elever. På grund därav föreslår Kungl. Maj:t beskärandet av den nuvarande seminariorganisationen genom nedläggandet av enkelseminariet i Strängnäs och den ena avdelningen av dubbelseminariet i Luleå.

Även om skolöverstyrelsen ej beräknat den behövliga årliga lärarproduktionen för högt, blir åtminstone ett av enkelseminarierna alldeles onödigt utom seminariet i Strängnäs. Departementschefen är nämligen i sitt uttalande fullt på det klara med att utbildningen av småskollärarinnor till folkskollärarinnor, i enlighet med riksdagens redan gjorda uttalande i denna fråga, inte i längden kan undanskjutas. Statsrådet ger en antydning om möjligheten att förlägga denna utbildningskurs till de nuvarande seminarielokalerna i Strängnäs. Även om denna plan skulle stöta på svårigheter, finnes alltid utvägen att förlägga en sådan tvåårig kurs till något av de nya, väl utrustade dubbelseminarierna utan allt för stora kostnader i fråga om nödiga utvidgningar. Hur som helst kommer denna kurs att fylla det av skolöverstyrelsen beräknade lärarbehovet, även om ytterligare ett enkelseminarium nedlägges.

En sådan åtgärd kan således vidtagas utan men för den nödvändiga lärarproduktionen, samtidigt som den besparar staten högst betungande onödiga utgifter. Folkskoleseminariet i Skara har av riksdagens revisorer 1925 och av dåvarande ecklesiastikministern under punkt 131 av 1926 års åttonde huvudtitel fått sina lokaler utdömda, av revisorerna i uttalandet att de »även för ett enkelseminariums behov onekligen äro mindre tillfredsställande». Inte ens stadsfullmäktige ha kunnat komma längre i sina ansträngningar att försvaga de statsfinansiella skälen för Skaraseminariets nedläggande än till en försäkran att den gamla seminarietyggnaden »efter en nödvändig reparation och förbättring av uppvärmningsanordningarna mycket väl ännu några år torde kunna fylla lokalbehovet för ett enkelt seminarium». Således måste staten tydligen dock efter »några år» vara beredd på den

utgift på kanske en miljon kronor som en nybyggnad torde kräva — för ett seminarium som inte alls är behöfligt för uppehållandet av den nödvändiga lärarproduktionen i landet.

Med hänvisning till vad jag ovan anfört föreslår jag,

att riksdagen måtte

dels besluta att folkskoleseminarierna i Strängnäs och Skara skola från och med läsåret 1929/1930 successivt nedläggas ävensom att efter utgången av samma läsår folkskoleseminariet i Luleå skall vara anordnat som ett enkelseminarium;

dels minska o. s. v. (lika med förslaget i Kungl. Maj:ts proposition nr 121).

Stockholm den 6 mars 1929.

Oscar Olsson.
